

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-4659/2009-7

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj:

Datum pravomoćnosti: 17.12.2021.

Datum ovršnosti: 16.02.2022.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb309-68ffd**

Kontrolni broj: **0bc83-ff01d-ec3fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=37388188772.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, L=ZAGREB,
OID.2.5.4.97=VATHR-37388188772, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

69. P-4659/2009

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Tini Jakupak, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja AUTO KUĆA CULAK d.o.o. Vrbovec, Luka 349a zastupano po punomoćniku Ivanu Rogini, odvjetniku u Križevcima, Zakmardijeva 17, protiv tuženika KARLA KRALJA vl. Pekarne KRALJ iz Svetog Ivana Zeline, Domjanićeva 7, zastupan po punomoćniku Ivki Dropulić, odvjetnici u Sv. Ivanu Zelini, Domjanićeva 7, radi isplate iznosa 8.563,56 kn, nakon zaključenja glavne rasprave dana 15. rujna 2011., u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 16. rujna 2011.

presudio je

- I. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovog suda br. Ovr-4359/05 od 26.travnja 2005.g kojim se nalaže tuženiku PEKARNA KRALJ ,vl. KARLO KRALJ, iz Sv. Ivana Zeline da u roku osam dana isplati tužitelju AUTO KUĆA CULAK d.o.o. Vrbovec, Luka 349 a, iznos od 8.583,56 kn, sa 15 % zakonskih zateznih kamata godišnje tekuće na iznos od 8.579,99 kn od 07.05.2004. do isplate, te na iznos od 3,57 kn od 22.05.2004. do isplate, kao i troškove ovršnog postupka od 1.215,00 kn s 15% zakonske zatezne kamate godišnje od 26.04.2005. do isplate, ukida se u cijelosti.
- II. Nalaže se tuženiku KARLO KRALJ, vl. PEKARNE KRALJ iz Sv.Ivana Zeline platiti tužitelju AUTO KUĆA CULAK d.o.o. Vrbovec, Luka 349 a, iznos od 8.583,56 kn, sa zateznom kamatom po stopi od 15% godišnje do 31. prosinca 2007.g. a od 1.siječnja 2008. pa nadalje po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena i to: na iznos od 8.579,99 kn od 7.05.2004. do isplate, te na iznos od 3,57 kn od 22.05.2004. do isplate, sve u roku 8 dana.
- III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 6.105,00 kn, u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je, kao ovrhovoditelj, zatražio određivanje ovrhe protiv tuženika, kao ovršenika, označenog kao PEKARNA KRALJ vlasnik KRALJ KARLO iz Sv. Ivan Zelina, temeljem odredbi Ovršnog zakona (Narodne novine broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. u daljnjem tekstu: OZ) u postupku pred ovim sudom. Predložio je donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave radi naplate dospjelog novčanog potraživanja u iznosu 8.583,56 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospeljeka pojedinih računa do dana plaćanja, uz naknadu troškova postupka. Sud je dozvolio ovrhu rješenjem poslovnog broj Ovr-4359/05 od 26. travnja 2005. Uz ovršni prijedlog tužitelj je dostavio ispis otvorenih stavaka na dan 4. ožujka 2005. što sve predstavlja vjerodostojnu ispravu iz članka 28. OZ-a.

Protiv rješenja o ovrsi tuženik je izjavio prigovor kojim je rješenje o ovrsi osporio u u cijelosti ističući prigovor promašene pasivne legitimacije zbog pogrešnog označavanja tuženika. Nadalje, tuženik je osporio vjerodostojnu ispravu na temelju koje je doneseno rješenje o ovrsi navodeći da se iz iste ne vidi na što se odnosi tražbina koja je predmet ovog postupka. Osim toga, tuženik je priznao da tužitelju nije platio iznos od 8.579,99 kn po računu broj 704 od 22.04.2004., i

to zato što je navedeni trošak nastao kao posljedica tužiteljeve pogreške. Naime, tužitelj kao ovlašten servisier nije prilikom redovnog servisa vozila na 80.000 km izvršio sve radove koje je bio dužan izvršiti, a što je rezultiralo kvarom na vozilu tuženika. Tužitelj je otklonio nastali kvar, međutim svoju uslugu je fakturirao unatoč tome što je do kvara došlo isključivo njegovom krivnjom, pa tuženik smatra da tužiteljeva tražbina po ovom osnovu nije osnovana. Uz prigovor tuženik je dostavio presliku knjižice održavanja vozila, presliku servisne knjižice i presliku računa 301311 od 8. 7. 2003.

Sud je rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga, sukladno rješenju ovog suda broj Ovr-4359/05 od 23. svibnja 2005.

Na ročištu održanom 11. svibnja 2006. tužitelj je ispravio naziv tuženika označivši istog kao KARLO KRALJ vl. pekarnice KRALJ. Također, tužitelj je osporio navode iz prigovora navodeći da sporno vozilo u trenutku servisa na 80.000 km nije bilo u garantnom roku tako da je tuženiku pružena samo ona usluga koju je tražio. Nadalje, tužitelj je naveo da je upozorio tuženika na nužnost zamjene remena na vozilu, a na što tuženik nije pristao zbog cijene popravka. Tuženik nije pristao da se uočeni nedostatak otkloni niti prilikom servisa na 108.000 km, kada ga je tužitelj o istome pismeno upozorio. Osim toga, tuženik nikada nije prigovorio na kvalitetu usluge tužitelja.

Tuženik je ostao kod tvrdnje da je tužitelj bio dužan servis na 80.000 km izvršiti sukladno pravilima održavanja vozila određenim od proizvođača, dok je osporio tvrdnju da ga je tužitelj upozorio na potrebnu zamijenu remena.

U postupku je bila donesena presuda broj P-3662/2005 od 4. listopada 2006. kojom je platni nalog iz rješenja o ovrsi održan u cijelosti na snazi (točka I. presude) i naloženo tuženiku da plati tužitelju troškove parničnog postupka (točka II. presude). Protiv te presude tuženik je izjavio žalbu. Odlučujući o žalbi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio je presudu br. Pž-7281/06-3 od 7. rujna 2009. kojom je uvažio žalbu i ukinuo navedenu presudu i predmet vratio sudu na ponovni postupak. U obrazloženju presude navedeno je da je platni nalog u rješenju o ovrsi izdan u odnosu na osobu koja ne može biti stranka u postupku (obrt PEKARNA KRALJ) te se platni nalog ne može održati na snazi na način da se samo izmijeni naziv ovršenika u platnom nalogu.

U ponovljenom postupku bilo je potrebno ukinuti platni nalog sukladno članku 452. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., u daljem tekstu ZPP) i čl. 451. st. 3. ZPP-a, budući nisu postojale zakonske osnove za izdavanje platnog naloga. Dalje u postupku valjalo je raspraviti o tužbenom zahtjevu koji je sadržavao pravilnu naznaku ovršenika – fizičku osobu: Karlo Kralj.

U postupku koji je kod ovog suda nastavljen u skladu s čl. 377. ZPP-a tužitelj je ostao kod tužbenog zahtjeva te kod naznake tuženika kako je to učinio na raspravi održanoj 11. svibnja 2006.: Karlo Kralj vlasnik pekarnice Kralj. Na ročištu održanom 15. rujna 2011. tuženik se protivio subjektivnoj preinaci. Međutim, ovaj sud ističe da je tužitelj pravilno označio tuženika na ročištu dana 11. svibnja 2006. te je time otklonio nedostatak u označavanju stranke a tuženik se tada upustio u raspravljanje te sada nema mjesta da se protivi preinaci.

Sud je upozorio stranke kako se radi o sporu male vrijednosti te ih upozorio na odredbe Zakona o parničnom postupku u sporovima male vrijednosti.

Stranke nisu imale daljnjih dokazanih prijedloga (čl. 7. ZPP-a) te je sud zaključio glavnu raspravu.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaze uvidom u izvod iz otvorenih stavki tužitelja na dan 04.03. 2005. (list 4. spisa), kopiju servisne knjižice (list 8. spisa), potvrdu o izvršenim servisima vozila (list 9. spisa), presliku računa 301311/03 od 08.07.2003. (list 10. spisa), radni nalog od 08.07.2003. (list 19. spisa), presliku računa br. 1-399 od 10.03.2004. (list 20. spisa), potvrdu kontrole od 10.03.2004. (list 21. spisa), te račun broj 1-704 od 22.04.2004.

Temeljem članka 219. ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na temelju kojih temelji svoj zahtjev a prema članku 299. ZPP-a tužitelj je to dužan učiniti već u tužbi.

Članak 232. ZPP-a propisuje da je stranka dužna sama podnijeti ispravu na koju se poziva za dokaz svojih navoda.

Članak 221.a ZPP-a upućuje sud, ako na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Ocjenom izvedenih dokaza, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o djelu, a što među strankama nije sporno. Tužitelj je za tuženika izvršio usluge servisa i popravka vozila, a obavljene usluge tužitelj je fakturirao.

Pravni odnos između tužitelja i tuženika predstavlja ugovor o djelu iz članka 600. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01, u daljem tekstu ZOO). Valja naglasiti da se u ovom postupku ne primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima objavljen u Narodnim novinama broj 35/05 jer se isti, temeljem odredbe čl. 1163. primjenjuje samo na pravne odnose koji su nastali nakon njegovog stupanja na snagu, odnosno nakon 1. siječnja 2006. Pravni odnos između stranaka u ovom sporu nastao je u svibnju 2004. dakle prije stupanja na snagu novog Zakona o obveznim odnosima.

Među strankama je sporna odgovornost za uslugu popravka koju je tužitelj dana 22. svibnja 2004. fakturirao tuženiku. Naime, tužitelj je navedenog datuma izdao račun broj 1-704 koji čini 99,96% tužbenog zahtjeva, a kojeg tuženik odbija platiti tvrdeći da do istoga ne bi došlo da je tužitelj postupio sukladno uputama proizvođača vozila. Osim toga, tuženik smatra da se tužitelj imao držati uputa proizvođača vozila čak i ako to ne bi bilo sukladno traženju tuženika.

Člankom 606. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01, u daljnjem tekstu: ZOO) propisano je da je izvođač dužan upozoriti naručioca na nedostatke u njegovom nalogu te na druge okolnosti za koje je znao ili je morao znati, koje mogu biti značajne za naručeno djelo ili za njegovo izvršenje na vrijeme, a u protivnom će odgovarati za štetu.

Imajući u vidu navedeno, sud nije prihvatio navode tuženika u dijelu u kojem tuženik tvrdi da se tužitelj (kao izvođač radova) trebao držati uputa proizvođača, a ne samo uputa naručioca tj. tuženika. Naime, ugovor o djelu (servisu vozila) zaključuju izvođač i naručitelj radova, pa stranke tog ugovora nisu vezane uputama proizvođača. Sukladno čl. 606. st. 3. ZOO-a, upute proizvođača mogu biti samo osnov za naknadu štete koju bi tuženik mogao potraživati od tužitelja u slučaju da ga ovaj nije upozorio na nedostatke u njegovu nalogu.

Dakle, u konkretnom slučaju, tuženik je odbio platiti nesporno izvršenu uslugu unatoč tome što je prilikom kontrole na 108.000 km bio upozoren od strane tužitelja na nedostatke na vozilu, kao i unatoč tome što je od servisa na 80.000 km pa do osporene usluge prošlo više od devet mjeseci.

Slijedom navedenog, a obzirom da je nesporno da je tužitelj izvršio uslugu popravka vozila, sud je zahtjev tužitelja utvrdio osnovanim temeljem odredbe čl. 600. ZOO-a, a u svezi odredbe čl. 623.st.1. ZOO-a, te je naložio tuženiku plaćanje utuženog iznosa.

Odredbom čl. 277. st.1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, osim glavnice, duguje i zateznu kamatu. Slijedom toga, sud je obvezao tuženika na plaćanje zatezne kamate od dospijeca računa pa do dana plaćanja. Tuženik pored glavnice duguje i zatezne kamate po stopi utvrđenoj zakonom od dospijeca do isplate i to: u razdoblju do 31. prosinca 2007. na ove odnose primjenjuje se Zakon o kamati i Uredba o visini stope zatezne kamate (Narodne novine broj 153/04.), a od 1. siječnja 2008. primjenjuje se članak 29. ZOO-a. Naime, prema članku 1165. ZOO-a, članak 29. st. 2. počinje se primjenjivati nakon isteka dvije godine od dana stupanja na snagu novog ZOO-a, što znači od 1. siječnja 2008. Prema članku 29. st. 2. ZOO-a, stopa zateznih kamata određuje se, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

O troškovima je odlučeno temeljem čl. 154. st.1. i 164. st. 1. i 2. ZPP-a.

Visina naknade za rad odvjetnika utvrđena je temeljem odredbi tbr. 8., 9. i 11. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 37/05, 59/07 i Narodne novine broj 148/09. u daljnjem tekstu: Tarifa), porez na dodanu vrijednost obračunat je prema tbr. 42. Tarife i Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 48/04, 82/04, 90/05., 76/07., 87/09., 94/09.) a pristojbe na presudu prema odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 74/95., 57/96., 137/02. 125/11.).

Opravedani troškovi tužitelja sastoje se od troškova ovršnog postupka u iznosu od 1.215,00 kn: za sastav prijedloga 750,00 kn uz PDV 22% te trošak sudske pristojbe na rješenje o ovrsi u iznosu 300,00 kn. Nadalje, pored troškova iz ovršnog postupka, sud je tužitelju kao opravdani

trošak parničnog postupka dosudio troškove za pristup na tri ročišta (11.05.2006., 4.10.2006. 15.9.2011.) u iznosu od 750,00 kn za svako (tbr.9/1), sastav podneska od 11.05.2006. u iznosu od 750,00 kn (tbr. 8/1), sastav odgovora na žalbu u iznosu 750,00 kn (tbr. 10/3), PDV-a 23%, te sudske pristojbe na presudu 300,00 kn, a što ukupno iznosi 4.912,50 kn odnosno uz trošak ovrhe (1.215,00 kn) ukupno iznosi 6.127,50 kn. Kako je tužitelj zatražio manje (6.105,00 kn) to mu je sud odredio koliko je zatražio (članak 164. stavak 1. ZPP-a).

Zagreb, 16. rujna 2011. godine

SUDAC:

Tina Jakupak v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka presude, samo iz razloga navedenih u čl. 467. st. 1 ZPP-a. Žalba se podnosi ovome sudu u 3 primjeka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpravka
Iva Stojanović

